

UZVARAS CELŠ

Laiķraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruņi: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr. 71 (869)

Svētdien, 1956. g. 17. jūnijā

7. gads

Uzlabot sabiedriskās kontroles organizaciju darbu rūpniecībā, fabrikās, iestādēs, mācību iestādēs, kā arī patēriņtāju kooperacijas organizacijas tirgotavu komisijas un revizijas komisiju darbu uz laukiem, plaši iesaistot to darbībā strādniekus, kalpotājus, kolchozniekus un namaņāmētās.

PSKP XX kongresa Direktivas par PSRS tautas saimniecības attīstības sesto plānu 1956.—1960. gadam.

Uzlabot iedzīvotāju apgādi ar plaša patēriņa precēm

PSKP XX kongress atzīmēja, ka, attīstoties socializmiskajai ekonomikai, gadu gaddā aug arī iedzīvotāju prasības. 1955. gadā valsts un kooperatīvie tirdzniecības uzņēmumi patēriņtājiem pārdeva preces par 1,9 reizēm vairāk kā 1950. gadā. Ievērojami pieauga tādu preču pārdošana kā cukura, zida un kokvilnas audumi, pulksteņi, šujmašīnas un daudzām lietu.

Strauji pieaug saimniecības un kulturas preču apgrozība kā radiouzņērēju, muzikas instrumentu, velosipedu un citu rūpniecības ražojumu. Padomju cilvēki tagad daudz labāk kā iepriekšējos gados nodrošināti ar pārtikas un citām pirmās nepieciešamības precēm.

Tirdzniecības organizācijām ir liels un atbildīgs uzdevums — apgādāt iedzīvotājus ar pirmās nepieciešamības precēm, tas ir pilnīgi nodrošināt pircēju augošās vajadzības gan pilsētās, gan laukos. Mūsu zemē katru gadu palielinās dažādu preču produkcija un to daudzums ilāju visus iedzīvotājus nodrošināt ar visu nepieciešamīmo. Bet, lai preces nokļūtu pie pircējiem, tirdzniecības organizācijām jārūpējas par nepārtrauktu preču piegādi.

Pēdējā laikā rajonā tirdzniecība nedaudz uzlabojās, tāpat uzlabojās arī sabiedriskā ēdināšana. Rajona veikalos tagad vairāk dažāda veida preču, pārdevēji daudz labāk un laipnāk apkalpo pircējus, samazindājas kooperatīvo naudas līdzekļu un materiālo vērtību izšķērdesana.

Labi strādā Rudzētu ciema veikala pārdevējs b. Komarovs, Rozupes ciema — b. Simanovičs, veikala № 3—b. Oberte, dežurveikala pārdevēja b. Martjuševs.

Tomēr tirdzniecība, it sevišķi laukos ne tuvu neatbilst tām prasībām, ko uzstādījis PSKP XX kongress un Padomju valdības lēmumi. Daudzos rajona veikalos netirs, tumēs, šauras telpas, lielu daļu veikala aizņem tukšās preču kastes un citas mantas. Ir bieži gadījumi, it sevišķi ciemu veikaliem, kā kolchozā „Dzirnene” un „Uzvara”, Pēteriņku ciema, Kursišu ciema un Maļenkovu vārdā nosauktā kolchozā regulāri nepiegādā tādas pre-

ces kā sērkociņus, papirosus, sāli, petroleju, lampu stiklus un citas preces. Tādi veikali regularas preču nepiegādāšanas dēļ neizpilda mēneša apgrozības plānu, bet rezumējot pa visu rajonu tirdzniecības plāns II kvartālā izpildīts tikai par 39,3 procentiem.

Rajona patēriņtāju biedrības vadītāji ar b. Zaicenko priekšgalā dienvidē runā par rinkveidīgo preču piegādi ciema veikaliem, bet vairāk par runām nekas nav izdarīts. Tāpat nav nocīnēts neviens ceļojošais kiosks, kaut gan karstākajos darba periodos tas nepieciešams, lai cilvēkus lieki neatrautu no darba dažādu preču piegāde no attālēm veikalēm.

Rajona Padomes sēstija patēriņtāju biedrībai uzdeva ierīkot jaunus veikalus kolchozā „Latgales zieds”, Molotova vārdā nosauktajā, Čapajeva vārdā nosauktajā un citos, bet šis lēmums pagādām nav izpildīts. Šo kolchozu iedzīvotājiem joprojām daudz laika jāpatēri, staigājot uz attālēm veikaliem iegādāties pirmās nepieciešamības preces.

Rajona izpildu komitejas tirdzniecības nodaļas vadītājs b. Meirāns uz minētajiem trūkumiem pavismā nereakē un, jāsaka, arī neiespāido rajona tirdzniecību un kontroli par to, bet nosīdījies pastāva novērotāja lomā. Tāpat jāatzīmē, ka rajona tirdzniecības tīklā vāji cīnās ar izšķērdesātājiem, slīkti organizēts revizijas komisijas darbs, bet negaidītas pārbaudes notiek pavismā reti. Tāpēc ir arī naudas un vērtību izšķērdesānas gadījumi. Patēriņtāju biedrības revizijas komisijas priekšēdētājs b. Stikāns neattaisno biedru uzticību.

Tirdzniecības darbinieku uzdevums nekavējoties likvidēt visus trūkumus. Ciema veikaliem preces jāpiegādā regulāri, vasaras darbu periodā jāorganizē ceļojošie kioski, jāsavaidē kārtībā esošo veikalu telpas un jāatver jauni, jāizskauž naudas līdzekļu un preču izšķērdesāna, jāaudzīna pārdevēju kadri laipni apkalpot pircējus, izpildīt un pārsniegt preču apgrozības plānu katrā veikala, kā arī nepiegādā tādas pre-

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas III plenums

15. jūnijā notika Latvijas KP Līvānu rajona komitejas III plenums. Tajā apsprieda sekojošus jautājumus:

1. Par Latvijas KP Centrālās Komitejas II plenuma rezultatiem un rajona partijas organizacijas uzdevumiem.

2. Par propagandas darbu un pirmrindnieku pieredzes ieviešanu lauksaimnieciskajā ražošanā.

Pirmajā jautājumā plaši referēja partijas rajona komitejas sekretārs b. Braslavets.

Latvijas KP CK II plenumā apspriestajiem jautājumiem par kolchozu, padomju saimniecību un MTS partijas pirmorganizaciju nostiprināšanu un to darba uzlabošanu un par pavasara sējas rezultatiem, — atzīmēja referents, — ir joti liela nozīme organizatoriskā un politiskā masu darba uzlabošanā, republikas

lauksaimniecības tālākajā attīstībā. Pildot PSKP XX kongresa lēmumus, partijas pirmorganizacijas daudzos kolchozās uzlabojušas savu darbu.

Pozitīvi tika novērtēts arī mūsu rajona kolchoza „Uzvara” partijas pirmorganizacijas darbs, kura daudz nodarbojas ar pirmrindnieku pieredzes ieviešanas jautājumiem.

Neskatoties uz to, rajona partijas organizacijas darbā ir vēl nopletni trūkumi. Rajona partijas organizacijas rindas aug loti lēni. Partijas pirmorganizaciju sekretari maz nodarbojas ar labāko darbalaužu uzņemšanu partijā. Kolchozā „Darbs” un „Brīvais zemnieks” vēl līdz šim nav partijas pirmorganizaciju. Biedru skaits kolchozu partijas organizacijās sastādā gandrīz pusē no visa komunistu skaita rajonā, bet kolchoza ražošanā strādā tikai 72 procenti no visiem kolchozu komunistiem. Partijas pirmorganizacijas kolchozās ir vēl organizatoriski vājas, mazskaitlīgas: 4—6 cilvēki. Skaidrs, ka tās nevar jūtami ietekmēt kolchoza ražošanas darbu norisi.

Vairāku kolchozu partijas pirmorganizacijas, kā Stalīna vārdā nosauktā (sekretārs b. Kārklis), „Padomju Latvija” (sekretārs b. Sukaruks), „Molodaja gvardija” (sekretārs b. Visockis) šī gada piecos mēnešos nav sagatavojušas un uzņēmušas partijā nevienu cilvēku. Laba baze partijas rindu augšanai ir komjaunatne.

Tajos kolchozos, kur labi norādīta organizatoriski-politiskais darbs, veicas arī saimniecisko uzdevumu izpilde. Tā, partijas pirmorganizacijas kolchozās Vorošilova vārdā nosauktajā, Kalījina vārdā nosauktajā, „Latgales zieds”,

„Ziedošā vārpa” organizē pienālo ganīšanu aplokos, govju un cūku turēšanu vasaras no metnēs. Rezultātā pienā izslaukums uz katru govi laikā no 1955. gada 1. oktobra līdz 1956. gada 1. jūnijam kolchozā „Ziedošā vārpa” pleaudzis par 135 kg, „Latgales zieds” — par 117 kg. Kalījina vārdā nosauktajā — par 104 kg.

Jāuzlabo darbs MTS zonas instruktori grupai, kura līdz šim sniedz loti nēcīgu palīdzību partijas pirmrindnieku darba pieredzi.

Liels spēks kolchozēs ir MTS tehnika. Mūsu MTS partijas pirmorganizacija (sekretārs b. Solovjovs) vēl neapmierinoši cīnās par tehniskas pilnvērtīgu izmantošanu, par lauku darbu kvalitatē.

Pēc referata izvērsās debates.

Partijas pirmorganizaciju organizatoriskai nostiprināšanai savu uzstāšanos veltīja rajona partijas komitejas organizatoriskās daļas vadītājs b. Ovsjanpiakovs. Viņš norādīja, ka atsevišķos kolchozos kā Stalīna un Čapajeva vārdā nosauktajos nērēgulari notiek partijas sapulces. Trūkst disciplinas ne tikai komunistu, bet arī pirmorganizaciju sekretāru vidū.

Referātā norādītie trūkumi pilnībā attiecas arī uz mūsu partijas pirmorganizaciju, — sacīja spīta rūpniecas direktors b. Greile. — Mūsu partijas pirmorganizacija jau neaug ilgāku laiku. Mēs, partijas biedri, esam maz strādājuši, lai sagatavotu uzņemšanai labākos rūpniecas strādniekus.

Darbs mūsu lauksaimniecības artei jūtami uzlabojās pēc pārejas uz jauno darba organizacijas veidu — kompleksajām brigadēm, — teica kolchoza „Uzvara” priekšēdētājs b. Pundurs. — Šogad mēs pavasara sēju veicām daudz organizētāk nekā pērn. Būtu vēlams, lai partijas vadīšie darbinieki biežāk ie-

grīztos mūsu kolchozā un sniegt vairāk praktiskas palīdzības. Par MTS darba organizacijas jautājumiem runāja b. Beļajevs, par lopbarības bazes nodrošināšanas jautājumiem kolchozā b. Bravins.

Par otro plenuma jautājumu referēja partijas komitejas agitacijas un propagandas daļas vadītāja b. Ivanova.

Savā referātā b. Ivanova norādīja, ka lai sekīgi izpildītu partijas 20. kongresa izvirzītos uzdevumus, jau šogad mēs uzņēmāmies paaugstinātās socializmiskās sacensības salīdzības ar Preiļu un Krustpils rajoniem. Mēs ap-

ņemāmies no katra hektara iegūt graudaugus — 10 centneru, linšķiedras — 3 centnerus, kartupeļu — 110 centneru, cukurbietes — 170 centnerus, kukuruzas — 250 centneru, dabisko zāļu sienu — 10 centneru. Lielas saistības pieņemtas arī lopu produktivitātes celšanā.

Lai izpildītu uzņēmātās saistības, nepieciešams strādāt ar katru dienu labāk, mācīties un ieviest ražošanā pirmrindnieku darba pieredzi.

Nevar teikt, ka mūsu kolchozās nekas nav darīts pirmrindnieku pieredzes ieviešanā. Tā, piemēram, kolchozā „Latgales zieds”, Kalījina vārdā nosauktajā un citos ierīkoti aploki kultivēto ganību racionālai izmantošanai. Kolchozi Ļeņina un Vorošilova vārdā nosauktie kā arī „Cīpa” sekīgi pielieto augsnēs mēslošanai bakteriologiskos mēslošanas līdzekļus. Kolchozi „Molodaja gvardija”, Stalīna vārdā nosauktais un daži citi neaizmirst arī kūdras sagatavošanu.

Tomēr vēl daudz kas nav paveikts šīnī virzienā. Cik gan nav runāts par b. Majceva augsnēs apstrādāšanas metodē, bet līdz šim tālāk par runām neesam tikuši. Protams, arī daudz kas nav atsevišķos kolchozos kā Stalīna un Čapajeva vārdā nosauktajos nērēgulari notiek partijas sapulces. Trūkst disciplinas ne tikai komunistu, bet arī pirmorganizaciju sekretāru vidū.

Referātā norādītie trūkumi pilnībā attiecas arī uz mūsu partijas pirmorganizaciju, — sacīja spīta rūpniecas direktors b. Greile. — Mūsu partijas pirmorganizacija jau neaug ilgāku laiku. Mēs, partijas biedri, esam maz strādājuši, lai sagatavotu uzņemšanai labākos rūpniecas strādniekus. Darbs mūsu lauksaimniecības artei jūtami uzlabojās pēc pārejas uz jauno darba organizacijas veidu — kompleksajām brigadēm, — teica kolchoza „Uzvara” priekšēdētājs b. Pundurs. — Šogad mēs pavasara sēju veicām daudz organizētāk nekā pērn. Būtu vēlams, lai partijas vadīšie darbinieki biežāk ie-

grīztos mūsu kolchozā un sniegt vairāk praktiskas palīdzības. Par MTS darba organizacijas jautājumiem runāja b. Beļajevs, par lopbarības bazes nodrošināšanas jautājumiem kolchozā b. Bravins.

Par otro darba kārtības jautājumu debatēs runāja kolchoza „Molodaja gvardija” priekšēdētājs b. Samosadkins, kas apstājās pie darba disciplinas celšanas jautājumiem kolchozā un kulturmasu darba.

Komjaunatnes rajona komitejas sekretārs b. Abarons norādīja, ka daudzu iestāžu un uzņēmumu vadītāji neatbalsta veiktos pasākumus sporta darba pacelšanai mūsu rajonā — nesniedz palīdzību pilsētas stadiona būvē.

Par šiem jautājumiem plenumā pieņēma attiecīgus lēmumus.

E. Māsāns

Skolu dzīve

Mācību gada darba rezultati

Mācību gada darbu noslēdza 1.-10. klasses. Vēl tikai daži eksameni palikuši 11. klasēs.

Nedaudz gribas pakavēties pie darba rezultatiem. Šai mācību gadā gūti zināmi panākumi kā mācību, tā audzināšanas darbā. Septiņpadsmit skolēnu, mācību gadu noslēdzot, saņēma uzslavas rakstus. Tie ir skolēni, kas mācās uz „5“. Ar lepnumu un prieku var minēt tādus vārdus kā E. Geka, P. Grandāns, G. Šepkovs, R. Zāke, Z. Kapteinis, V. Lāce, D. Jārāne, M. Lesniece, V. Muizniece, A. Rusiņš, E. Kapteine, L. Šepkāne, J. Valaine, M. Avika, M. Rukliša, V. Kreiša un citi. Šie skolēni noder par paraugu ciemam mācībās un uzvedībā. Kā skolotāju kolektīvs, tā vecāki un visa sabiedrība vēlas, lai tādu skolēnu būtu vairāk.

Labus rezultatus sasniegūšas atsevišķas klasses, piemēram, 1.a, 10.b, 1.b un citas. Šais klasēs laba sekmība un disciplīna, un panākumi gūti, pateicoties labam saliedētam kolektīvam.

Vairāk skolēnu šajā mācību gadā kā iepriekšējos beidz 7. klasi. Par 7. klasses beigšanu apliečības saņēma 65 skolēni. Teicami mācījusies un ir bijusi aktīva sabiedrīkājā darbā 7. klasses absolvente Irēna Brūvere, tāpēc viņa saņēma ne vien teicamu apliečību, bet arī uzslavas rakstu. Arī pārējie kā J. Stumbrijs, J. Onučina, J. Ruzdīte, Lojāne, Vilcāns un citi saņēma apliečības ar labām un teicamām atzīmēm. Katrs absolvents kā piemiņu no

skolas saņem grāmatu. Beigušos apsveica skolas direktore, audzinātāji, skolotāji un citi pārstāvji. Katrs grib viņiem novēlēt uzaugt par krietniem cilvēkiem. Savu pateicību skolai un skolotājiem 7. klašu vārdā izsaka absolvente Irēna Brūvere.

Kā 7-to klašu absolventi, tā arī pārējo klašu skolēni pēc spriegā skolas darba aizies vasaras atpūtā. Viņi varēs atpūties no garīgās piepūles fiziskajā darbā, dažādās nodarbiņās. Saulē, vējā, svaigā gaisā vislabāk var uzkrāt spēkus jaunajam darba cēlienam, nākošajai ziemai. Ar prieku vasarai preti aizsteidzās tie skolēni, kuru darbs ir novērtēts labi.

Tomēr jāpiezīmē, ka ne visiem vasara būs gaiša. Ir mums tādi audzēknji, kuriem vasara ļaveic tas, ko tie ziemā nav pavelkuši. Par tādiem ir sašutusi skola un vecāki. Man šķiet, ka arī viņi paši ar savu darbu nav apmierināti. Un kas vainīgs, ka dažiem skolēniem liecībā ierakstīts „pēceksamens“? Vainīgi, protams viņi paši. Karam tad liegts mācīties un iegūt labu novērtējumu? Neviens.

Ir arī gadījumi, kad skolēns „izkrita“ eksamenā. Tas pavism nepatīkami „pārsteidza“ vienu otru. Tā asaras noslaucīja gan 5., gan 10. klasses skolēns. Bet gribētos jautāt, kāpēc „izkrita“? Daži skolēni „vainu“ meklē ne savā slinkumā un paviršā pieejā darbam, bet citur, teiksim, mājās nelāva mācīties, skolotājs mazāk „ielika“ nekā vajadzētu utt. Šādiem

uzskatiem nav pamata. Katram skolēnam eksamenā un visā mācību gadā zināšanas tiek novērtētas objektīvi un pareizi. Bet, ja kāds pie savas „neveiksmes“ valno skolu, tad šī rīcība pati par sevi ir negodīga.

Ka daži skolēni pieiet pāvirši un bezatbildīgi savam skolas darbam, liecina kaut arī tāds fakts: desmitās klasses skolēniem pirmsmēn, tas ir 11. jūnijā eksamens. Kā viņi svētdien, 10. jūnijā tam gatavojās? Redzam tādu ainu: pulksten 12.00 vairāki 10. klašu skolēni piedalās volejbola un basketbola sacensībās. Laiks ir karsts un nogurdinošs. Spēle norisinās līdz pulksten 17.00. Šās pašas dienas vakārā šie skolēni atrodas parkā uz Līvānu kulturas nama rikotajām dejām un dejo līdz pulksten 1.00 11. jūnijā, bet pulksten 9.00 sākas eksamens!

Negribu apliecināt, ka eksamenos kāds „izkrita“. Te viņi „izturēja“ visi. Taču kā „izturēja“! Vai šie rezultati nevarēja būt daudz labāki, vai tādi skolēni kā Gedruša, Rožāns un citi nevarēja stāstīt daudz labāk! Gribētos jautāt, kāds ir šo skolēnu dienas režims un kā vecāki pieprasa no bērniem to ievērot eksamenu laikā.

Vēlētos, lai šai rakstā pasvitrotās kļūdas neatkārtotos turpmākajos gados. Mūsu darbs vainagosies ar panākumiem, ja ar skolu roku rokā ies vecāki un būs atsaucīgi paši bērni.

V. Griezāne,
Līvānu 1. vidusskolas mācību daļas vadītāja

Jaunieti, vai arī Tu nedari tā?

Piekājība — viens no cilvēka uzvedības pamatelementiem. Katram gribas būt pieklājīgam, katram patīk pieklājīgs cilvēks, katrs vēlas strādāt starp pieklājīgiem darba biedriem, katrs tēvs un māte cenšas savu bērnu audzināt pieklājīgu, par pieklājības temāmu ieaudzināšanu rūpējas mūsu skola, visa sabiedrība. Tāču jārunā vairsīdi: vēl daudzos gadījumos jāredz pieklājības vis-elementarāko normu pārkāpšana, tās neievērošana, kas visvairāk vērojama mūsu jauniešu pusaудzību vidū. Sevišķi spilgti tas redzams tagad — dabus plaukuma viskrāšnākajā laikā, kad katrs no mums lielako laika daļu pavada brīvajā dabā, starp ciemam cilvēkiem. Jaunieši labprāt kavējas parkos, dejas un sporta laukumos, uz ielas un cietur. Un šai rosmē mēs redzam ne tikai cilvēku, bet arī viņa uzvedību, kas liecina par tā moralo stāju, garīgo apvārsni.

Cik neērii kļūst, skatoties gadius sešpadsmit divdesmit vecajā jauneklī, kas, soļojot blakus meitenei, sūc papirosu, sašķēbis cepuri, sabāzis rokas bikšu kabatās. Pats varonis varbūt dažreiz neiedomājis, ka meitene blakus iedama, par to sarkst, dažreiz pat nedzird viņa teiktos vārdus. Žēl, ka tāds varonis nezina, cik nepiekājīgi ir pīpēt uz ielas, un vēl vairāk tad, ja tu ejā kādam blakus, jo tācu dūmi nevisiņi patīk.

Bieži vien uz trotuara jāpāriet garām nelielam jauniešu pulciņam, kuriem prātā nenāk gājējiem griezt ceļu, kaut viņi aizņēmuši visu trotuaru. Vēl vairāk

dažreiz no tādiem satiksmes traucētājiem jādzird rupji vārdi, nepiekājīgas piezīmes. Varbūt šāda rīcība tiek uzskaitīta ka varonība? Tā var domāt tikai tie, kas rikojas līdzīgi, taču godīgs cilvēks uz to noskatas ar riebumu un nepatīk.

Dažreiz arī pārsteidz savstarpēja sasveicināšanās (respektīvi nesveicināšanās). Viss zinām, ka jaunākie sasveicība gādos vecākos cilvēkus, virietis — sievieti, skolēnam jāsveicīna sava skolotājs utt. Tomēr ne katrreiz tas tā noteik. Bieži mūsu jaunieši vai nu vienkārši „neredz“ pretimēciju vai „alzmirst“ pasveicīnāt, bet dažreiz tā varbūt ir mulķīga lieļiba, bet citi par tādu, kas neprot pat sasveicīnāties, spriež: „Lūk, kāds neprāša, neprot pat sasveicīnāties? Diez' kādos krūmos tas uzaudzis.“

Ieejot kinotelpās, izejot no kinoseansiem, tāpat iekāpēt vilcienos, durvīs vērojama drūzmēšanās. Un atkal, kastād ir tie, kam zeme deg zem kājām, kam vismazāk laika? — Mūsu jaunieši — pusaudži! Ja starp tādiem gadās kāds vecāks cilvēks, tad lai tik sargājās. Tāpēc jau bleži nosaka: „Lai jau visiņš jaunie, tiem tak priekšroka!“

Bet kā tad ir ar vietu piedāvājumiem, teiksim vilcienos, autobusos, stacijās un citās vietās. Bieži, pat joti bieži jādzird večāku cilvēku piezīmes: „Lai jau sēz, viņš jau laikam slims; viņam svīna dibens.“ Bet „slimais“ nedz redz vecākus cilvēkus un mātes ar bērniem stāvam, nedz dzird piezīmes, viņš pat acis nevērīgiem.

Der arī pakavēties pie tādiem vārdiem kā „lūdzu“, „paldies“, „pledodiet“. Vismazāk var dzirdēt pēdējo, bet jāsaka, ka pārāk maz mēs visi lietojam ik-vien no šiem viegli izrunāmajiem, bet ar pieklājības nozīmi lietojamie vārdiem.

Gribas dažus vārdus arī teikt par dejošanu. Viens otrs no mūsu jauniešiem ir piemirs, ko nozīmē pieklājīgs valša solis, piemirs to, ka cilvēkam dejojot, arī jādzskatās pēc cilvēka. Dejas zālē vai laukumā joti labi novērot dejotāja stāju, augumu, viņa solus. Un kas dažreiz jāredz? Viens otrs jaunietis, fiziski un garīgi vesels, uzmet devīpus kūkumus, kā kad viņu dižonis būtu galīgi sadēlējis; valša ritmu viņš jauc ar tādiem paklupiemēm kā klibais gailis, bet savas dejas partneri tā sāk „pārmācīt“, ka dažreiz tā nezina, uz kuru pusi kāju likt. Un vai šāda dejošanā ir kas skaists? Ja uz tādu cilvēku skatās, tad tikai tāpēc, ka grib viņam pateikt: „Jaunais cilvēk, tev jau no dancošanas galva noreibusi un kājas tai neklausa, liec mieru un atpūties!“

Par šādām vienkāršām pieklājības normām varētu runāt bezgalīgi daudz. Bet man liekas, ka katrs no mums zina (sevišķi jaunieši par jauniešiem), kā vajag uzvesties, taču to nelejēro, un tas ir visbēdīgākais. Der šiem „varonīem“ pamācīties no labiem piemēriem, jo arī tādu jauniešu mūsu vidū netrūkst.

V. Lapa

Top jauni ūdens novadceļi

Sestās piecgades uzdevumos paredzēts izvest plašus melioracijas darbus mūsu republikas kolchozos, tādēļ šim nolūkam paredzēts iekārtot vairākas jaunas MMS.

Daudzi mūsu rajona kolchozi izpratuši melioracijas lielo nozīmi un jau izveduši projektacijas darbus nosusināšanas sistemas iekārtošanai kolchoza teritorijā.

Arī kolchozā „Strauts“ sestāj piecgadē veiks pilnīgu melioracijas darbu izvešanu, pie kam šie darbi vispirms tiek veikti galvenajā ūdens novadceļā — Atašas upē, kura atrodas kolchoza „Strauts“ teritorijā. Jaunās upes gultnes platums sasniegs 14—16 metru, bet dziļums 2,6—3 metri. Kolchoza laukos grāvju kopgarums sasniegs 63 km.

Valsts melioracijas projektēšanas instituta darbinieki — vecākie tehnīki bb. O. Krauklis, Anna Upeniece vecākā inženiera P. Mārka vadībā jau veikuši 17 km garumā novadgrāvju nivēšanas un nospraušanas darbus. Līdztekus nivēšanas darbiem savu dziesīnu uzsācis Daugavpils MMS ekskavators OM-202, kurš brigadier b. A. Jevstignejeva vadībā darbu veic divās maiņās. Darbi labi sasniegti — piedzīvojušajam mašinistam Antonam Peiseniekam un tā palīgam komjaunietim Arvīdam Svētiņam,

kurš būdams tikai 18 gadu vecs, jau ieguvis ekskavatora vadišanas mašinista tiesības. Pareizi un ar praksi strādājot, brigade ik dienas savu maiņas darba uzdevumu veic par 175 procentiem.

Sacensības gars valda arī otrajā darba brigadē, kura strādā pats b. Jevstignejevs un komjaunietis b. A. Spridovskis. Viņi savu dienas uzdevumu veic par 115 procentiem.

Nepārtrauktī, ātri un katrai reizi prasmīgi vadītais ekskavatora kauss sevī ietver pus-kubikmetru zemes. Aiz ekskavatora veidojas jaunā upes gultne, no kurās čaklie melioratori jau izmetuši ap 12,5 tūkstoši m³ grunts.

Lai atbrivotu ekskavatoram ceļu no krūmiem un kokiem, tad tos steidz nocirst J. Kozulis, L. Grandāns un K. Ruzdāts, kuriem darbs labi sokas.

Ekskavatora izmestās zemes kaudzes nolidzina zemrači B. Vilcāns un S. Pastars. Aiz viņiem paliek iztaisnotā, padzījinātā un līdzieniem krastiem Atašas upē, kas drizumā aiznesis no kolchoza „Strauts“ laukiem lieko ūdeni.

Kolchoznieki roku rokā ar Daugavpils MMS melioratoriem izgājuši cīņā par PSKP XX kongresa un sestās piecgades melioracijas plāna izpildījumu.

M. Freivalds

Aug darba rosme pašdarbības kolektīvā

Arvien aktivāk izvēršas kultūras darba rosme kolchozā „Strauts“. Kolchoza pašdarbnieki uz savā klubā skatuves uzveduši valrākas lugas, humoristiskus un tautas deju uzvedumus. 9. jūnija vakārā kolchoza pašdarbnieki bija viesos Maļenкова vārdā nosauktajā kolchozā, kur izrādīja lugu „Dīvainais prečinieks“. Deju kolektīvs Grūguļu skolas skolotājs b. Cvetkovas vadībā vakara programā sniedza tautisko deju izpildījumus. Uz skatuves skaitā

tā tautisko deju virpulī griežas komjauniete Z. Rezina, Anna Vilkāja un citas. Virginiņa Ūdrasola ir ne tikai laba cūkkope, bet arī „dancis“ tai labi padodas. Kolektīvā veidojas arī labi aktieri kā Jānis Ozoliņš, Vitalijs Ūdrasols, kas daudzreiz ar savu lomu tēlojumiem ieguva publikas atzinību.

Tagad kolchoza pašdarbnieki gatavo programu latviešu tautas nacionālo Līgo svētku vakaram.

M. Krauja

Pirmais rajona jauno turistu salidojums

Pēdējos gados mūsu republikas skolās arvien lielāku nozīmi iegūst skolu turisms. Turisma pārgājiens iesaistās plašas skolu jaunatnes masas. Pieaug skolotāju un skolēnu „PSRS turists“ turistu klasēs turistu un „Jaunais turists“ nozīmu nesēju skaitā.

Rajona jauno turistu salidojuma mērķis ir audzināt skolu jaunatni padomju patriotisma garā, iedzīvināt un nostiprināt politehniskās zināšanas, veicināt turisma novadpētniecības darbus plašās skolēnu masās, palielinot „PSRS turists“ un „Jaunais turists“ nozīmu nesēju skaitu un noskaidrot labākās rajona skolas turisma novadpētniecības darbā.

Salidojumu organizē un vada Līvānu rajona tautas izglītības nodala, FK un SK un komjaunatnes rajona komiteja.

Labas sekmes jaunie turisti, jūsu pirmajā rajona turistu salidojumā!

P. Abarons